

for en Straf i saadanne Tilfælde. Det er ogsaa utvivlsomt, at den Mand, som har idømt den efter Reglerne, er berettiget til at idømme denne Straf. Det falder ind under den arbitrære Straffemyndighed, er altsaa en Art Domsmyndighed, som her udøves, og det vil derfor være vanskeligt for mig at komme ind paa et Skøn over, om denne Dom er fældet for strengt eller ikke, om, som det ærede Medlem mente, en Irettesættelse havde været det rigtige eller den Straf, som her er dikteret. Det hører ind under Domsomraadet og det dommermæssige Skøn. I al Almindelighed er der vel Grund til at gøre opmærksom paa, at denne Skønnen har sine Vanskeligheder for Tiden. Og naar det ærede Medlem mente, at denne Domfældelse var Udtryk for, at vedkommende Officer ikke skulde kunne deltage i den Tak, der var ydet de indkaldte, har det ærede Medlem neppe Ret deri. Jeg tror, man fra alle Sider, fra Statsmyndighedernes Side og ogsaa fra Befalingsmændenes Side, i fuldt Omfang forstaar at vurdere, at det er et overordentlig stort Offer, der bringes af særdeles mange af de indkaldte, en meget tung Byrde, der lægges paa dem. Men Erkendelsen deraf kan naturligvis godt forenes med, at Befalingsmænd mener det fornødent meget strengt at iagttage de Reglementer, som nu en Gang findes. Det er alle Dage en meget vanskelig Sag at skønne over, om man i denne Henseende skal gaa lidt mere eller lidt mindre nøjagtigt til Værks efter selve Reglementernes Bogstav.

Det ærede Medlem nævnede med Anerkendelse Udsættelser, som anvendes for at lette Byrden for Mandskabet, saa at Indkaldelserne saa vidt muligt kan komme til at falde paa den Tid, hvor det volder vedkommende mindst Forulempelse i hans daglige Virksomhed. Jeg har det Indtryk, at som dette efterhaanden er kommet i Orden, virker det som en meget betydelig Fordel for særdeles mange indkaldte. Det kan ikke siges at være en Afgivelse fra Reglementerne, det er en Anvendelse af Bestemmelser, givne af Ministeriet, og jeg tror, at de i det store hele virker paa en gunstig Maade sammen med de gældende Orlovsbestemmelser. Og jeg kan da kun være tilfreds med, at det ærede Medlem ligesom sikkert andre ærede Medlemmer har et tilsvarende Indtryk af, hvad der i saa Henseende gøres.

Maa jeg endelig om selve det Ændringsforslag, det ærede Medlem har

stillet, sige, at den Traad, der forbinder Begivenheden i Næstved med danske Officerers Ophold ved Udlandets Hære ved den ene og den anden Lejlighed for at indhøste Erfaringer der, er vistnok meget tynd, og jeg antager, at det ærede Medlem ogsaa erkender dette, og at han derfor uden alt for store Skrupler vil overklippe Traaden og tage sit Ændringsforslag tilbage.

Munk-Poulsen: Jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for de velvillige Udtalelser, han fremkom med angaaende de Ønsker, jeg har fremsat, og i det hele for den højtærede Ministers Velvillie overfor Redningsvæsenet. Jeg forstaar godt, at den højtærede Minister maa tage de Hensyn, som er rimelige, til Ledelsen af Redningsvæsenet og selvfølgelig er forpligtet til at tage fuldt saa meget Hensyn til denne Ledelse som til mig, og at det derfor ikke er let at sætte den enes Mening mod den andens. Rigtigheden af en lille Bemærkning maa jeg imidlertid absolut benægte. Ledelsen har fremhævet, at Fiskerne kan benytte deres almindelige Olietøj ved Redningsforsøg, men det paastaar jeg aldeles bestemt, at de ikke kan, og et af de bedste Beviser herfor er, at naar der indtræder, som det saa let kan ske, farlige Tilfælde, hvor Fiskerne selv øjner Fare ved at gaa i Land, trækker de af Vandstøvler og Olietøj, naar de tager deres Redningsbælter paa. Det vidner bedre end noget andet om, at de selv erkender, at i farefulde Øjeblikke kan de ikke benytte deres almindelige Olietøj, og Redningsbaadene skal jo altid ud under farefulde Forhold. Det kan være, at Fiskerne benytter det almindelige Olietøj og de almindelige Vandstøvler, naar de gaar ud til Øvelser i Redningsbaadene de fire Gange om Aaret, men disse Øvelser skal foretages, naar der ikke er farefulde Forhold. Men under Redningsforsøg kan de ikke benytte det og vil maaske være nødte til at vælge imellem, om de vil gaa ud paa Strømpe-sokker eller ej. Jeg takker for Velvillien og haaber, at det vil lykkes at faa anstillet det omtalte Forsøg og derved faa konstateret Muligheden eller Umuligheden.

Andreasen: I Modsætning til den højtærede Forsvarsminister maa jeg hævde, at der er en god Forbindelse imellem min Omtale af den, jeg maa næsten sige, hæsle Affære i Næstved og mit Ændringsforslag, for ellers vilde jeg ikke have povet at fremdrage denne Sag under den.